
Ełk, st. 24, wykop IV, gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 23-79/44

Informator Archeologiczny : badania 34, 262

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

w wyniku plantowania terenu, uległy zawaleniu i przemieszaniu z materiałem nasypowym.

W warstwach sperturbowanych (gruz ceglany przemieszany z szarym i jasnożółtym piaskiem, kamieniami, spalenizną i fragmentami przegniętego drewna) odkryto fragmenty naczyń glinianych (XV-XVIII w.) i 2 szkliwione kafle piecowe zdobione motywami roślinnymi. Efektem badań było odkrycie śladów osadnictwa, począwszy od późnego średniowiecza (XV w.) do współczesności oraz określenie zewnętrznych granic kamienicy wraz z układem pomieszczeń w piwnicy.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się WUOZ w Ełku.

Badania zakończono.

EŁK, st. 24, wykop IV, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 23-79/44

- relikty architektury z XX w.

Ratownicze badana archeologiczne, przeprowadzone od 13 do 15 czerwca przez mgr Anettę Ejdulis (autorka sprawozdania). Finansowane przez osobę prywatną. Przebadano powierzchnię 61,50 m².

Badana działka 400/30 położona przy ul. E. Orzeszkowej w strefie ochrony konserwatorskiej. Powierzchnię działki (19 x 19 m) oczyszczono. Udało się w przybliżeniu wyznaczyć przebieg ścian działowych i zarys fundamentów. Następnie otworzono 5 wykopów. Większość działki pokrywało lastryko. Odsłonięte fundamenty zbudowano z kamienia na zaprawie cementowo-piaskowej. Ich grubość wynosiła 50-60 cm. Stopy fundamentów znajdowały się w calcu (głina lub ił szary). Partie naziemne zachowały się niekompletnie. Były to rozbrane do poziomu chodnika murki z czerwonej cegły mechanicznie robionej, w tym z dziurawki. Widoczna była również terakota koloru bordo i kakao. Fundamenty od strony wschodniej (mniej więcej na środku swojej długości) zostały naruszone przez korzenie drzewa (lipa). Głębokość fundamentów od powierzchni wykopów była różna i wahała się od 1 m do 1,65 m. Piwnice były zawalone materiałem z destrukcji naziemnych partii budynku, tj. gruz ceglany, fragmenty terakoty i glazury. Piwnice były wysoko sytuowane. W części zachodniej działki zaobserwowano pod lastryko warstwę ułożonej trelinki na nawiezionym piasku.

Materiału archeologicznego nie pozyskano.

Dokumentacja z badań znajduje się w WUOZ w Ełku.

Badania nie będą kontynuowane.

EŁK, st. XXIV, wykop VIII, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 23-79/44

- relikty architektury z XX w.

Ratownicze badana archeologiczne, przeprowadzone od 11 do 13 września przez mgr Anettę Ejdulis (autorka sprawozdania). Finansowane przez osobę prywatną. Przebadano powierzchnię 26,20 m².

Badana działka 548/1 1 położona przy ul. T. Kościuszki w strefie ochrony konserwatorskiej. Powierzchnię działki (12,70 x 9 m) oczyszczono. Udało się w przybliżeniu wyznaczyć przebieg ścian działowych i zarys fundamentów. Następnie otworzono 3 wykopy. Partie naziemne budynku nie zachowały się. Były zniwelowane do poziomu ulicy. Powierzchnię działki NE pokrywała terakota. Ścianki działowe były zbudowane z cegły mechanicznie robionej, opierały się na dużych kamieniach, na głębokości około 1 m od powierzchni wykopu, osadzone w glinie lub piasku (calec). W części północno-zachodniej, w wykopie A natrafiono na rurę wodociągu (kamionka o średnicy 15 cm).

Materiału archeologicznego nie pozyskano.

Dokumentacja z badań znajduje się w WUOZ w Ełku.

Badania nie będą kontynuowane.